

Köstebek Minyatür Sirki

Ebru Mina TOMURCUK

Köstebek Minyatür Sirki

Ebru Mina TOMURCUK

Bahçenin derinliklerinde, köklerin kurdeleler gibi kıvrıldığı yerde, kırmızı sirk şefi ceketli bir köstebek telaşla koşturuyordu. Yumuşak koyu tüyleri ve kazmaya çok uygun, kürek gibi kocaman patileri vardı. 'Bir sirk!' diye ciyakladı, minik silindir şapkasını düzeltirken. 'Her küçük canlı için minyatür bir sirk!' Yuvarlak bir oda kazdı; çimenli bir sahnesi ve çakıl taşlarından yapılmış koltukları vardı.

Köstebek davetiyeleri çiçek yapraklarına yazıp gönderdi. Kırmızı benekli kabuğuyla neşeli uğur böceği biletleri dağıtmaya yardım etti. 'Hoş geldiniz, hoş geldiniz!' diye cıvıladı, başının arkasına sarı bir çiçek sıkıştırmıştı. Yuvarlak gözlüklü salyangoz yavaşça yerine oturdu. 'Ne hoş,' diye mırıldandı. Böcek karanlık bir köşeden izliyordu, mavi-yeşil kabuğu hafifçe parlıyordu.

Böcek çok utangaçtı. Yaprak bir atkı takmıştı ve gölgelerde kalıyordu, kehribar gözleri fal taşı gibi açılmıştı. 'Hiç yeteneğim yok,' diye fısıldadı kendi kendine. 'Ben sadece küçük ve sessizim.' Eğlenceye katılmak istiyordu ama bacakları taş gibi hissettiriyordu. Köstebek onu fark etti ve sevgiyle gülümsedi. 'Herkesin bir armağanı vardır,' dedi, ama böcek pek emin değildi.

Sirk bir kanat çırpışıyla başladı. Uğur böceği havada taklalar attı, yarı saydam kanatları ışığı yakalıyordu. 'Bravo!' diye alkışladı seyirciler. Salyangoz göz saplarını yavaşça çırpı. Böcek köşesinden izliyordu, keşke cesur olabilseydi. 'Belki hokkabazlık yapabilirim,' diye düşündü, ama bacakları titriyordu. 'Ya da dans edebilirim?' Ama saklanmaya devam etti, yaprak atkısı sarkıyordu.

Sonra bir cırcır böceđi minik bir keman çaldı. Müzik tatlı ve neşeliydi. Böcek ayaklarını yere vurdu, ama köstebek gönüllü arayınca geri çekildi. 'Yapamam,' diye ciyakladı. 'Hata yaparım.' Uğur böceđi uçarak yanına geldi ve ona sıcak bir gülümseme verdi. 'Herkes bir yerden başlar,' dedi. Böcek iç çekti ve yere baktı.

Köstebek arayı duyurdu. 'Bacaklarınızı uzatın!' diye seslendi. Böcek temiz hava almak için dışarı süzüldü. Pürüzsüz bir meşe palamudu kadehi buldu ve dalgın dalgın bacaklarının arasında yuvarladı. Mükemmel bir şekilde döndü! Tekrar denedi, daha hızlı. Meşe palamudu kadehi bir topaç gibi döndü. 'Ah!' diye soludu. 'Bunu yapabiliyorum!' Ama bunu görmek isteyen olur muydu?

İçeri döndüğünde, böcek sessiz bir köşede çalıştı. Meşe palamudu kadehini bacaklarında yukarı, kabuğunun etrafında ve tekrar aşağı yuvarladı. Bir dans gibiydi! Hareket ettikçe parlak kabuğu ışıldıyordu. Uğur böceği onu gördü. 'Bu harika!' diye haykırdı. 'Bunu herkese göstermelisin!' Böcek kızardı. 'Hayır, hayır, ben çok utangacım.' Ama uğur böceği ısrar etti.

Köstebek son gösteriyi duyurdu. 'Bizi kim şaşırtacak?' diye sordu. Böceğin kalbi hızla çarptı. Uğur böceği ona hafifçe bir dürtme yaptı. 'Hadi,' diye fısıldadı. Böcek yavaşça sahneye çıktı. Bacakları titriyordu, ama meşe palamudu kadehini havaya kaldırdı. Seyirciler sustu. Salyangoz gözlüklerini düzeltti. Böcek derin bir nefes aldı.

Sonra böcek hareket etmeye başladı. Meşe palamudu kadehini bir bacağına, sonra diğerinde yuvarladı. Başında döndürdü, sonra sırtında yakaladı. Mavi-yeşil kabuğu bir mücevher gibi parladı. Gittikçe hızlandı, kadeh kahverengi bir bulanıklık oldu. Seyirciler nefesini tuttu. 'Amanın!' diye bağırdı salyangoz. 'Ne harika!' Böcek utangaçlığını unuttu ve sevinçle dans etti.

Böcek, meşe palamudu kadehini burnunun ucunda dengede tutarak gösterisini görkemli bir hareketle bitirdi. Bir an sessizlik oldu. Sonra köstebek kocaman patilerini çırpı. 'Bravo!' diye bağırdı. Uğur böceği yüksek sesle tezahürat yaptı. Salyangoz yavaşça alkışladı, buruşuk gözleri parıldıyordu. 'Gerçek bir yetenek!' dedi. Böcek gülümsedi, yaprak atkısı dalgalanıyordu. Başarmıştı!

Köstebek koşarak yanına geldi. 'Muhteşemdin!' dedi, pembe burnu sevinçle seğiriyordu. 'Bir armağanın olduğunu biliyordum!' Uğur böceği böceğin etrafında uçtu, minik çiçek yaprakları serpiyordu. 'Yıldızımız!' diye şarkı söyledi. Böceğin kehribar gözleri parladı. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. 'Yapabileceğimi bilmiyordum.' Seyirciler tekrar tezahürat yaptı ve böcek içinin ısındığını hissetti.

Böcek sirkin en sevilen gösterisi oldu. Her gösteride yuvarladı ve döndürdü, seyirciler onu çok sevdi. Ama bundan da fazlası, gülümsemeyi ve el sallamayı öğrendi. 'Çok utangaçtım,' dedi uğur böceğine. 'Ama artık biliyorum ki herkesin özel bir şeyi var.' O başını salladı. 'Paylaşmak biraz cesaret gerektirse bile.' Köstebek gururla parladı.

Sirk devam etti, yerin altında mutlu bir sır olarak. Böcek artık köşelerde saklanmıyordu. Meşe palamudu kadehiyle yeni numaralar çalışıyordu. Bazen diğer utangaç böceklerle döndürmeyi ve yuvarlamayı öğretiyordu. 'Yapabilirsin,' derdi. 'Ben de korkmuştum.' Salyangoz sık sık izlemeye gelirdi, gözlükleri parlardı. 'Bilge bir böcek,' derdi, 'armağanını bulan.'

Her gösterinin sonunda köstebek herkesi toplardı. 'Bugün ne öğrendik?' diye sorardı. Böcek antenlerini kaldırdı. 'Herkesin özel bir yeteneği olduğunu,' dedi. 'Ve utangaç olmanın sorun olmadığını. Sadece derin bir nefes al ve dene.' Köstebek başını salladı. 'Doğru! Ve birbirimizi alkışlarız.' Seyirciler alkışladı ve böcek gurur duydu.

Bir akşam, yeni bir böcek utangaçça süzüldü içeri. Böcek onu bir köşede saklanırken gördü. Yanına yürüdü ve gülümsedi. 'Endişelenme,' dedi. 'Ben de bir zamanlar utangaçtım. Bir numara görmek ister misin?' Küçük böceğin gözleri büyüdü. Böcek meşe palamudu kadehini yuvarladı ve böcek kıkırdadı. 'Bize katılabilirsin,' dedi böcek. 'Burada herkes hoş karşılanır.'

Ve böylece minyatür sirk büyüdü, her küçük canlının parlayabileceği bir yer oldu. Köstebek, uğur böceği, salyangoz ve böcek hepsi aynı fikirdeydi: En güzel kısmı, birinin kendi özel armağanını keşfetmesini görmektir. Böcek yaprak atkısını gururla taktı ve bir daha asla saklanmayacağını biliyordu. Çünkü yerin altında, minik bir sirkte, herkesin yıldız olma şansı vardı.